

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2014. március

Az evangélium öröme

Krisztus Király ünnepén Ferenc pápa apostoli buzdítással fordult a világ felé, amelynek az "Evangélium öröme" (Evangeli gaudium) nevet adta. A cím jelzi, hogy a pápa az Egyház üzenetének a középpontjába az **örömet** állítja, amely megszabadítja az embert a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürességtől, és az elszigeteltségtől (EG 1). A szeretett tanítvány János apostol így idézi fel Jézus szavait: "Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és teljes legyen az örömetök" (Lk 15,11)

A Szentatya az apostoli buzdítás céljának megfelelően ír azokról a jellemzőkről, amelyek az örömhír továbbadásának nélkülözhetetlen feltételei, és azokról a hatásokról, amelyek azt gátolhatják. Az örömhír továbbadásának legfontosabb feltételei: a missziós lelkesedés, az emberek megszólítása, az elszigeteltségükből való kiemelése, az új, Istenre és egymásra nyitott kapcsolatok kialakítása. Az örömhír terjedését gátolhatja például: az önzés, a pesszimizmus, a belső megosztottság.

Szent Péter utóda az örömhírt akadályozó tényezők közé sorolja a *"spirituális világiasságot"* is, amit a fogalom újszerűsége és fontossága miatt röviden bemutatunk (EG 93-97). A spirituális világiasság olyan torz lelkiséget (spiritualitást) jelent, amelyben a hit nem tiszta formában, hanem világias módon jelenik meg. Ennek a világias módon való megjelenésnek általános jellemzői a gnoszticizmus, és a pelagianizmus. Az előbbi

esetben az ember csak érdekes ismereteket, tudást akar elsajátítani, az utóbbinál pedig úgy véli, hogy kegyelem nélkül, csupán a saját erejéből képes problémáinak megoldására.

Az apostoli buzdítás ide sorolja még azokat a magatartásformákat, amelyek a szertartásokban lelik örömeiket, anélkül, hogy érdekelné őket annak mélysége; azokat a menedzser típusú törekvéseket, amelyek számára a vallásosság a társadalmi életben való elvegyülést jelenti, és úgy tekintenek az Egyházra mint egy szervezetre. Továbbá ide sorolja azokat a téves felfogásokat is, amelyek nem vesznek részt az Egyház belső életében, küzdelmében de megmondják, hogy „mit kellene tenni”, a „pálya széléről” adják az utasításokat. A gondolatsort a Szentatya így zárja:

„Ez a fojtogató világiasság csak a Szentlélek tiszta levegőjének belélegzésével gyógyítható, amely megszabadíthat az Isten nélküli, vallásos látszat alatt rejtőző önközpontúságtól. Ne hagyjuk elrabolni magunktól az evangéliumot!”

A Szentatya szavai arra indíthatnak minket, hogy mi is gondoljuk újra a hitünket, mélyítsük el kapcsolatunkat Megváltónkkal és Üdvözítőnkkel, Jézus Krisztussal. Éljük át a Vele való találkozás örömeit, és ezzel az örömmel átjárt, megújult szívvel tegyünk tanúságot Róla a világban.

Ferenc atya

Memento Mori

A hamvazás üzenete

A hamvazás szertartása a XI. századtól II. Orbán pápa rendeletétől lett hagyománnyá a katolikus egyházban. Az előző évi virágvasárnapi szentelt barka szentelt hamuja az, amivel ilyenkor a pap keresztet rajzol a homlokunkra, miközben azt mondja: *„emlékezzél ember, hogy porból vagy és porrá leszel!”*

A hamuval megszórás szokása már korábbi hagyomány, hiszen az Ószövetség bűnbánói és az őskereszténység bűnösei szintén hamut szórtak a fejükre és zsákruhába öltözve sírták el semmiségüket. A hamu az időben messzire visszanyúlva is sokat jelent az emberiség számára. Már az ősi ember tudta, hogy a fák és állatok hamuja értékes anyagokat tartalmaz, és fel is használta

mindennapjaiban. A magyar népi hagyományból jól ismert a hamuból készült mosólúg. Még kedvesebb a szívünknek emlékezni a mesehősöket életben tartó hamuban sült pogácsára. Azoknak a szegényeknek az eledelére, akiknek még kemencéjük sem volt, és forró köre tett hamun sütötték ki a lepényeket, pogácsákat.

Mózes az elégetett tehén hamujából tisztító vizet készített. Jób, a fekélyvel sújtott igaz ember hamuba ült, cserépdarabot vett a kezébe, hogy azzal vakargassa magát. Népi gyógyászatunk ismeri azt a praktikát, hogyan kell a háziállatok sebeit vízzel kevert hamuval gyógyítani.

Mi hát a hamu az ember számára? Jelkép? Hasznos anyag? Bölcséleti szimbólum?

Por és hamu vagyok az Úr előtt, mondja Ábrahám, de mégis veszi a bátorságot, hogy megszólaljon és könyörögjön népéért az Úrhoz. „Mük vogymuk mi, por és homou vogymuk” -így prédikál a Halotti Beszéd, első nyelvemlékünk papja a temetésre gyűlt híveknek. „Igen, nagy vesződés minden ember sorsa...-” szól Sirák fia bölcselő könyvében, minden gondolatuk és szívük félelme haláluk napjának szorongó várása, kezdve azon, aki magas és dicső trónon ül, le addig, aki porban és hamuban hempereg.” És ha a középkor haláltáncaira gondolunk? A szegény és kicsiny számára ez volt az egyetlen vízió, amit igazságosnak érezhetett. Azt ugyanis, hogy a halálban egyenlővé válik gazdag és szegény, fiatal és öreg, dicső és megalázott.

Por az, amiből vagyunk, és hamu az, amivé leszünk? Vigasztalan lenne, ha csak erről lehetne szó. Van azonban valaki, akire már Izajás prófétánál történik utalás, és aki aztán az Új Szövetségben magára vonatkoztatja az ott leírt ígéretet:

„Az Úr kent fel engem... hogy megvigasztaljam mind a gyászolókat, és koszorút adjak a hamu helyébe, örömmel olaját a gyászruha helyett, a szomorúság helyett meg ünnepi örömeinket.” Jézus, a názáreti zsinagógában, miközben minden szem rátapadt a meglepetéstől, ezt mondja: „Ma beteljesedett az írás, amit az imént hallottatok.”

A hamvazás a bűnbánat jele, a hamvazás „memento mori”, hiszen emlékeznünk kell az elmúlásra. Ugyanakkor a hamvazás a mi Urunk Jézus Krisztus által adott remény is, aki elsőként nyert koszorút, és ad a szomorúság lelke helyett ünnepi örömeinket.

A keresztény ember, amikor megrendüléssel és áhítattal odahajítja a fejét a hamu selymes érintésének, és tudatát meghajítja a testi halál törvényének, ott érezheti homlokán a föltámadt Jézus kezének érintését is.

Pető Judit

Nem tudhatjuk sem a napot, sem az órát

Lk 17,26-30

„Ahogy Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfiának napjaiban is. Ettek, ittak, házasodtak s férjhez mentek addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába. Azután jött a vízözön, és mindenkit elpusztított. És ugyanúgy, ahogy Lót napjaiban történt: Ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek. Azon a napon pedig, amikor Lót kiment Szodomából, tűz és kénkö esett az égből és elpusztított mindenkit. Így lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik.”

Jézus beszédeiben ismételtén szól arról, hogy készen kell lennünk a Vele való találkozásra. Olyan sokszor hallom, hogy az ítélet napja még messze van, mert ennek mag annak előtte meg kell még történnie. Más „térítő” pedig még a pontos időpontot is hirdetik, ami persze tévedéseken alapul. Itt azonban másról van szó. Éltünk végén ugyanis találkozni fogunk Jézussal. Ennek

időpontját pedig nem ismerjük. De sokan vannak, akik úgy vélik, hogy addig még sok idő van. Noénak és Lótnak is voltak kortársai, akik így gondolkodtak. Jézus éppen arra figyelmeztet, hogy sokszor váratlanul érkezik a számadásra szólító parancs. Panaszmentes, látszólag teljesen egészséges ember egyszer csak összeesik, és hiába mentők, hiába minden igyekezet. Valamennyien ismerünk ilyen eseteket. A balesetekről nem is kell szólni.

A bűnbánatot, a megtérést nem lehet halogatni. Örök sorsunk nem lehet szerencsejáték. Most van itt az alkalmas idő, nem holnap, nem egyszer majd, mert nincsen olyan jós, aki megmondaná, mikor szólít Urunk. Készen kell állnunk, és bízunk kell abban, hogy az igazságos Bíró egyben irgalmas Isten is.

Balthazár Zsolt

Ne szégyelljünk gyónni, Isten minden alkalommal átölel minket

Ferenc pápa február 19-én, szerdán délelőtt a kiengesztelődés szentségéről elmélkedett a Szent Péter téren összegyűlt több tízezer hívőnek.

A keresztény beavatás szentségein keresztül, mint a keresztség, a bérmálás és az Eucharisztia, az ember új életet nyer Krisztusban – kezdte katekézisének Ferenc pápa. Ahogy mindannyian tudjuk, evilági életünket „cserépedényben” hordozzuk, ki vagyunk még téve a kísértésnek, a szenvedésnek, a halálnak, és bűneink miatt akár el is veszíthetjük az új életet. Ezért az Úr Jézus azt akarta, hogy egyháza tovább folytassa üdvözítő művét tagjain keresztül is, különösen a kiengesztelődés és a betegek szentsége által, amelyeket a gyógyulás szentségei néven csoportosíthatunk. Amikor ugyanis gyónni megyek,

akkor gyógyulást keresek: a lelkem, a szívem gyógyulását, mivel olyasmit tettem, ami nem jó – fűzte hozzá a pápa. Jól kifejezi ezt az az evangéliumi rész, amelyben Jézus megbocsátja a béna ember bűneit és meggyógyítja őt.

A bűnbocsánat és a kiengesztelődés szentsége – amit mi gyónásnak nevezünk – közvetlenül a húsvéti misztériumból ered. Amikor ugyanis húsvét estéjén az Úr megjelent tanítványainak, így szólott: „Békesség nektek!” Rájuk lehelt, és így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket. Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyer” (Jn 20,21-23). Ez a szakasz fölfedi e szentség mélyebb működését. Először is, bűneink bocsánata nem valami olyan, amit mi adhatunk saját magunknak. Nem mondhatom azt: megbocsátok magamnak. A bocsánatot

kérni kell, valaki mástól kell kérni, és mi a gyónásban Jézustól kérünk bocsánatot. A bűnbocsánat nem erőfeszítéseink gyümölcse, hanem a Szentlélek ajándéka, elhalmoz minket az irgalmasság és a kegyelem megtisztító erejével, amely a megfeszített és feltámadt Krisztus kitárt szívéből árad szüntelenül. Másodsorban pedig csak akkor lehetünk valóban békességben, ha kiengesztelődünk Jézusban az Atyával és a testvéreinkkel.

A korábban nyilvános formában gyakorolt szentség ma személyesen, a gyónásban történik. Egyesek mondhatják: „Én csak Istennek gyónok.” Igen, mondhatjuk Istennek: bocsáss meg, és elsorolhatjuk bűneinket. De ezeket a bűnöket a testvéreinkkel szemben, az egyházzal szemben is elkövettük, ezért szükség van rá, hogy az egyháztól, a

testvéreinktől kérjünk bocsánatot a pap személyében. „De atyám, én szégyellem magam!” – folytatta a pápa. A szégyen is lehet jó, egészséges, mert alázatosabbá tesz minket. És a pap szeretettel és gyöngéden fogadja gyónásunkat, és Isten nevében megbocsát. *Ne féljete a gyónástól!* – buzdított Ferenc pápa, majd megkérdezte: *Gondoljátok csak végig, mikor gyóntatok utoljára? Két napja, két hete, két éve, húsz éve, talán negyven éve?* És ha sok idő telt el, ne veszítetek egy nappal se többet, ne késlekedjete, a pap jó lesz. Jézus van ám ott! És Jézus jobb, mint a papok, Jézus vár titeket sok szeretettel. *Legyetek bátrak és menjetek gyónni!*

(Vatikáni Rádió/CTV/Magyar Kurír 2014. 02. 19.)

Ferenc pápa levele a családokhoz

Ferenc pápa levélben kéri a családok imáját a püspöki szinódus következő közgyűléséért. A levél szövegét – melyet a Szentatya február 2-án, Jézus bemutatásának ünnepén írt – február 25-én tették közzé.

Kedves Családok!

Házatok küszöbén állva fordulok hozzátok, mert egy olyan eseményről szeretnék beszélni nektek, amely, mint tudjátok, októberben lesz a Vatikánban. A püspöki szinódus rendkívüli közgyűléséről van szó, melynek kitűzött témája: „A családdal kapcsolatos lelkipásztori kihívások az új evangelizáció összefüggésében.” Ma ugyanis az egyháznak úgy kell hirdetnie az evangéliumot, hogy szembenéz azokkal a sürgető lelkipásztori teendőkkel is, amelyek a családot érintik.

Ebbe a fontos időszakba Isten egész népe be van vonva, a püspökök, a papok, a megszentelt személyek, valamint a világi hívők a világ összes részegyházaiban, akik mind tevékenyen részt vesznek az előkészítés folyamatában: vagy konkrét javaslatokkal, vagy elengedhetetlen imádságos támogatással. Kedves családok, különösen részetekről nagyon szükséges és fontos az imádságos támogatás! Ez a szinódusi gyűlés ugyanis kimondottan veletek foglalkozik, a ti hivatásotokkal és küldetéseitekkel az egyházban és a társadalomban, a házasság, a családi élet, a gyermeknevelés problémáival, valamint a családoknak az egyház küldetésében betöltött szerepével. Ezért kérek titeket: buzgón imádkozzatek a Szentlélekhez, hogy világosítsa meg a szinódusi atyákat, és vezesse őket nehéz feladatukban. Miként tudjátok, ezt a rendkívüli szinódusi gyűlést egy évvel később követni fogja majd az ún. rendes szinódus, amely szintén a család témájával foglalkozik. És ahhoz kapcsolódóan 2015 szeptemberében rendezik meg a családok világtalálkozóját Philadelphiában. Imádkozzatek hát együtt mindnyájan, hogy ezen eseményeken keresztül az egyház valóban a Szentlélek segítségével haladjon előre a reflexió és a döntéshozatal útján, megfelelő lelkipásztori eszközöket találjon a családok megsegítésére, és az

evangélium világosságával és erejével tudjon szembenézni a mai kihívásokkal.

E levelet Jézus templomi bemutatásának ünnepén írom nektek. Lukács evangélista elbeszéli, hogy Szűz Mária és Szent József – a mózesi törvénynek eleget téve – elvitték a gyermeket a templomba, hogy felajánlják az Úrnak, és ekkor két idős ember, Simeon és Anna a Szentlélektől indítva elébük mentek, és felismerték Jézusban a Messiást (vö. Lk 2,22–38). Simeon karjába vette, és hálát adott Istennek, hogy végre „megláthatta” az üdvösséget; Anna pedig előrehaladott kora ellenére új erőre kapott, és elkezdett mindenkinek beszélni a gyermekről. Nagyon szép ez a jelenet: két fiatal szülő és két idős ember, Jézus körül. Jézus valóban ezt teszi: segít, hogy egymásra találjanak és egygé forrjanak a nemzedékek! Ő annak a szeretetnek a kiapadhatatlan forrása, amely legyőz minden bezárkózást, minden magányt, minden szomorúságot. A családi élet útján számos szép időszakot osztotok meg egymással: az étkezéseket, a pihenést, a házimunkát, a kikapcsolódást, az imádságot, az utazásokat és zarándoklatokat, a karitatív cselekedeteket... Ha viszont hiányzik a szeretet, akkor hiányzik az öröm is; az igazi szeretettel pedig Jézus ajándékoz meg bennünket: felkínálja szavát, mely megvilágítja utunkat, és táplál bennünket az élet kenyerével, mely erőt ad mindennapi fáradozásainkhoz.

Kedves családok, a püspöki szinódusért mondott imátok olyan értékes kincs, amely gazdagítani fogja az egyházat. Köszönetet mondok nektek, és kérek, imádkozzatek értem is, hogy igazságban és szeretetben tudjam szolgálni Isten népét. A Boldogságos Szűz Mária és Szent József oltalmazzon benneteket szüntelen, és segítsen, hogy egyek legyetek a szeretetben, és így haladjatek előre egymás kölcsönös szolgálatában. Szívből kérem minden családra az Úr áldását.

Vatikán, 2014. február 2.,
az Úr bemutatásának ünnepe
Ferenc
(Magyar Kurír 2014. 02. 25.)

Családi események februárban:

A keresztség szentségében részesültek:

Február 9-én: Barna Boglárka és Világos Luca; Február 16-án: Czabafy Julianna

Halottaink:

Riedl Erzsébet Leóna (83), Mihályfi József (86), Molnár Marianna,
Dr. Csenki Béláné (92), Szebeny Pálné (91), Borvendég Béla (83)

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az

este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermeket váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első keddjén papokért imádkozunk az esti szentmise után a Szent Erzsébet hittanteremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Minden hétfőn az esti szentmise után a kórus a Csángó Úrangyalát énekli.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Az Újlak Caritas Alapítvány értesíti tisztelt támogatóit, hogy 2014 januártól fogadóóráit a Bécsi út 18. sz. alatti segélyosztó helyiségünkben hétfő helyett **szombati** napokon tartja 16 órától 19 óráig.

Továbbá értesíti támogatóit, hogy aki az adójának második 1%-ával óhajtja támogatni alapítványunkat, a következő adószám feltüntetésével tehetik: **18018844-1-41**

Budapest, 2014-02-24, Udvardy László

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.